

Scan online to view this article

Evaluation of Allergic Effects of Aqueous Extract of Fennel on Wheat Grass Germination Factors

Allahyar Kamari

Department of Biology, Payame Noor University, East Tehran Branch, Tehran, Iran

Abstract

Aim and Background: Allergic properties of plants are an important factor in the production of natural herbicides. In this study, the microbial antimicrobial effects of aqueous extract of fennel on wheat germ germination factors were investigated.

Materials and Methods: In this experimental study, a randomized complete block design was performed in 4 treatments with 3 replications. The treatments of this experiment included 4 different concentrations of fennel aqueous extract (15, 10, 5, 5%). Measured parameters included germination percentage, seedling fresh weight, activity of alpha-amylase, catalase and malondialdehyde concentration.

Results: The results showed that the effect of experimental treatments on all measured traits of wheat grass was significant at the level of 1% probability. There was no significant difference with 5% treatment. With increasing fennel concentration, wheatgrass seedling weight also decreased. The highest weight was observed in control (0.11) and the lowest was observed in 15% fennel concentration (0.06). The highest and lowest alpha enzyme activity was observed. Amylase was observed in control treatment (4.53 nmol / min) and 15% fennel extract (1.67 nmol / min), respectively. The highest concentration of malondialdehyde in seedling tissue in 15% extract was 93% (nmol / gram) was observed. Decreased activity of antioxidant enzyme catalase was affected by increasing the concentration of fennel extract. Although the lowest activity of this enzyme was observed at a concentration of 15% (4.33 mg absorption per minute), this treatment differed from the treatment concentration of 10% (4.47 mg absorption per minute) It did not make sense.

Conclusion: According to the obtained results, it can be said that with increasing the concentration of fennel extract, the concentration of malondialdehyde also increased significantly. Aldehyde and decreased alpha-amylase activity.

Keywords: other harm, aqueous extract, medicinal plant, fennel, wheat grass, Iau Science.

Corresponding author:

Department of Biology, Payame Noor University, East Tehran Branch, Tehran, Iran

Email: kamari63@gmail.com

برای مشاهده این مقاله به صورت آنلاین اسکن کنید

اثرات دگرآسیبی میکروبی عصاره آبی گیاه دارویی رازیانه بر فاکتورهای جوانه زنی چمن گندمی اله یارکمری

گروه زیست‌شناسی، دانشگاه پیام نور، واحد تهران شرق، تهران، ایران

چکیده

سابقه و هدف: خصوصیت دگرآسیبی گیاهان عامل مهمی در تولید علفکش طبیعی است. در این مطالعه به اثرات دگرآسیبی میکروبی عصاره آبی گیاه دارویی رازیانه بر فاکتورهای جوانه‌زنی چمن گندمی پرداخته شد.

مواد و روش‌ها: در این پژوهش آزمایشی در قالب طرح بلوک کامل تصادفی، در ۴ تیمار و ۳ تکرار انجام شد. تیمارهای این آزمایش شامل ۴ غلظت متفاوت از عصاره آبی رازیانه (۰، ۵، ۱۰، ۱۵ درصد) بودند. پارامترهای اندازه‌گیری شده شامل درصد جوانه‌زنی، وزن تر گیاهچه، فعالیت آنزیم‌های آلفا آمیلاز، کاتالاز و غلظت مالون دی آلدئید بود.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که اثر تیمارهای آزمایشی بر تمامی صفات‌های اندازه‌گیری شده چمن گندمی در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. بیش‌ترین تأثیر منفی بر درصد جوانه‌زنی چمن گندمی در غلظت ۱۵ درصد عصاره رازیانه و بالاترین درصد جوانه‌زنی هم در تیمار شاهد مشاهده شد که با تیمار ۵ درصد تفاوت معنی‌داری نداشت. با افزایش غلظت رازیانه، وزن گیاهچه چمن گندمی نیز کاهش یافت. بیش‌ترین وزن تر در شاهد (۰/۱۱) و کم‌ترین آن در غلظت ۱۵ درصد رازیانه (۰/۰۶) مشاهده شد. بیش‌ترین و کم‌ترین میزان فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز به ترتیب در تیمار شاهد (۴/۵۳) و ۱۵ درصد عصاره ۱۵ درصد رازیانه (۱/۶۷) (نانو مول بذر در دقیقه) مشاهده شد. بیشترین غلظت مالون دی آلدئید بافت گیاهچه در عصاره ۱۵ درصد به میزان ۰/۹۳ (نانو مول بر گرم وزن تر گیاهچه) مشاهده شد. کاهش فعالیت آنزیم آنتی اکسیدانت کاتالاز تحت تأثیر افزایش غلظت عصاره رازیانه شد. اگرچه کم‌ترین میزان فعالیت این آنزیم در غلظت ۱۵ درصد (۴/۳۳) میلی‌گرم جذب در دقیقه) مشاهده شد ولی این تیمار با تیمار غلظت ۱۰ درصد (۴/۴۷) میلی‌گرم جذب در دقیقه) تفاوت معنی‌دار نداشت.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان گفت با افزایش میزان غلظت عصاره رازیانه غلظت مالون دی آلدئید نیز افزایش معنی‌داری یافت. به عبارتی دیگر کاهش فعالیت آنزیم کاتالاز تحت تأثیر ترکیب‌های آللوپاتیک منجر به تخریب غشاء سلولی، افزایش غلظت مالون دی آلدئید و کاهش فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز شد.

واژه‌های کلیدی: دگر آسیبی، عصاره آبی، گیاه دارویی، رازیانه، چمن گندمی، Iau Science.

مقدمه

دارویی مهم و قابل مصرف دنیا در اکثر نقاط ایران کشت می‌شود. لذا می‌توان گفت که سرمایه‌گذاری روی گیاهان دارویی برای کشور سودآوری کلانی می‌تواند داشته باشد. دگر آسیبی یا آللوپاتی به برهم کنش بیوشیمیایی - تحریکی یا بازدارندگی بین گیاهان و بین میکروارگانیسم‌ها اطلاق می‌شود که بخشی از دانش اکولوژی بیوشیمیایی است (۱). موادی که در پدیده آللوپاتی به محیط تراوش

گیاهان دارویی یکی از منابع بسیار ارزشمند در گستره وسیع منابع طبیعی ایران است، که در صورت شناخت علمی، کشت، توسعه و بهره برداری صحیح، می‌توانند نقش مهمی در سلامت جامعه، اشتغال‌زایی و افزایش صادرات غیر نفتی ایفا نمایند. کمابیش بیش از ۸۰ درصد گیاهان

نویسنده مسئول:

گروه زیست‌شناسی، دانشگاه پیام نور، واحد تهران شرق، تهران، ایران

پست الکترونیکی: a.kamari63@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۲/۲۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۹/۲۸

ساخت پروتئین، کاهش نفوذپذیری غشای سلولی یا بازدارندگی عمل آنزیمها است (۸). دانش دگرآسیبی در سالهای اخیر توانسته توجه گیاه شناسان، محققان شیمی گیاهی و علم باغبانی را به خود جلب کند. خصوصیت‌های دگرآسیبی گیاهان عامل مهمی در تولید علف‌کش طبیعی است. تحقیقات سال‌های اخیر خصوصیت‌های دگرآسیبی گیاهان را ثابت می‌کند (۹). در آزمایش Kruse و همکاران (۲۰۰۰) عصاره آفتابگردان سبب افزایش غلظت مالون دی آلدئید در بافت گیاهچه سورگوم شد (۱۰). در گزارش Lamoureux و همکاران (۲۰۰۴) عصاره گیاه دارویی رزماری باعث کاهش معنی‌داری درصد جوانه‌زنی علف هرز باریک برگ یولاف وحشی گردید (۱۱).

رازینانه گیاهی علفی با نام علمی *Foeniculum vulgare* از خانواده Umbelliferae از جمله این گیاهان دارویی است (۱۲). رازینانه گیاهی است که دانه آن در طب سنتی به‌عنوان نیرودهنده، مقوی معده، اشتهاآور، ضداسپاسم، آرام کننده، زیادکننده ترشحات شیر و بادشکن به‌کار می‌رود. رازینانه گیاهی سرشار از فیتواستروژن‌ها از جمله لیگنان است (۱۳). قسمت مورد استفاده رازینانه ریشه، برگ و میوه آن است. دانه رازینانه علاوه بر داشتن ۱۰ تا ۱۲ درصد ماده روغنی، کمی هم ماده قندی موسیلاژ و اسانس داشته و دارای اثرهای فنلی است که عامل اصلی خاصیت دارویی آن محسوب است. هم‌چنین دارای فلاونوئیدها (روتین)، ویتامین‌ها و مواد معدنی است. اسید چرب موجود در روغن حاصل از این گیاه شامل اسید پالمیتیک، اسید اولئیک، اسید لینولئیک و اسیدپتروسه لینیک است. اسانس رازینانه دارای ترکیب‌هایی هم‌چون آنتول، استراگل، متیل اوژنول، آلدئید، کامفن، آلفافلاندن، فنون و فنچون است. مهم‌ترین ترکیب اسانس این گیاه دارویی را آنتول استراگل تشکیل می‌دهد که اهمیت زیادی در صنایع دارویی و عطر سازی دارد (۱۴). فنچول، لیمونن و متیل کایکول نیز از ترکیب‌های مهم رازینانه هستند. امروز از مواد مؤثره این گیاه در داروسازی برای مداوای سرفه، دل درد، نفخ، سوء هاضمه در کودکان و تحریک شیر در مادران شیرده استفاده می‌شود (۱۵).

با توجه به اهمیت و کشت گیاه دارویی رازینانه و هم‌چنین وجود علف‌های هرز مورد مطالعه در مزارع هدف از این پژوهش، بررسی اثرات دگرآسیبی عصاره آبی گیاه دارویی رازینانه بر فاکتورهای جوانه‌زنی چمن گندمی است.

مواد و روش‌ها

می‌شود، مواد دگرآسیب نامیده می‌شود. مواد دگر آسیب در بیش‌تر گیاهان و بافت‌های آن‌ها از قبیل برگ‌ها، ریشه، ساقه، دانه، پوست، جوانه حضور دارند که توسط باران یا بخار یا تجزیه بافت‌های گیاهی وارد محیط می‌شوند (۲). واژه آللوپاتی اولین بار در سال ۱۹۳۷ توسط molisch به‌کار برده شده است. در جریان بررسی‌های او این واژه به اثرات یک گونه از گیاهان عالی (به‌عنوان دهنده) بر جوانه‌زنی، رشد یا نمو گیاهان عالی گونه دیگر (گونه گیرنده) اطلاق می‌شد. هم‌چنین molisch واژه آللوپاتی را برای اثرات متقابل شیمیایی موجودات زنده به‌کار برد و ترکیب‌های شیمیایی درگیر این فرآیند را مواد آللوشیمیایی نامید. تعریف molisch هم اثرات بازدارندگی و هم اثرات تحریک کنندگی مواد آللوشیمیایی بین گیاهان و میکروب‌ها را شامل می‌شود. اما امروزه فقط اثرات بازدارندگی مواد شیمیایی موردنظر است. مواد آللوشیمیایی، مواد متابولیکی ثانویه و محصولات فرعی فرآیندهای متابولیکی اولیه گیاهان هستند. آن‌ها بر رشد و نمو همان گیاه یا گیاهان مجاور اثر آللوپاتیک دارند. غلظت این مواد با سن، فصل و دیگر خصوصیت‌های گیاهی تغییر می‌کند. گیاهان این مواد را از طریق تجزیه بقایای گیاهی، ترشحات ریش‌های، آب‌شویی و تبخیر به محیط آزاد می‌کنند (۳). عمل بازدارندگی آللوپاتی پیچیده بوده و حاصل اثر متقابل انواع ترکیب‌های شیمیایی مانند ترکیب‌های فنولی، فلاونوئیدها، ترپنوئیدها، الکلئوئیدها، استروئیدها، کربوهیدرات‌ها و آمینواسیدها است. اثر متقابل که در اکثر مواقع عملکرد برجسته‌تری نسبت به عملکرد تنهای این ترکیب‌ها دارد (۴). به‌علاوه تنش‌های محیطی و فیزیولوژیکی، آفات، بیماری‌ها، نور آفتاب، علف‌کش‌ها و سطوح دمایی می‌توانند اثرات مهار کننده علف‌های هرز را تغییر دهند. قسمت‌های مختلف گیاه مانند برگ، گل و حتی بخش‌های خشک شده برگ‌ها، ساقه‌ها، پوست، ریشه و خاک و ترکیب‌های مشتق شده از آن‌ها می‌توانند اثرات آللوپاتیکی داشته باشند (۵،۶). بعضی گونه‌ها با اثرات زیستی بالقوه بر روی گیاهان مجاورشان، مناطق بازدارنده‌ای با وسعت زیاد را ایجاد نمی‌کنند. اما مانع توسعه سیستم ریشه‌ای گیاهان مجاور می‌شوند (۷). البته Tonga و همکاران در سال ۱۹۹۸ اشاره می‌کنند که ترکیب‌های آللوپاتیک تراوش شده به محیط خاک به تدریج اثر خود را از دست می‌دهد و دلیل این امر را می‌توان به فعالیت میکروارگانیزم‌ها نسبت داد. در واقع تأثیر این مواد بر جوانه‌زنی و رشد گیاهان باعث کاهش فعالیت هورمون‌ها، کاهش جذب یون‌ها، بازدارندگی تنفسی و

این تحقیق در قالب طرح بلوک کامل تصادفی، در ۴ تیمار و ۳ تکرار انجام شد. تیمارهای این آزمایش شامل ۴ غلظت متفاوت از عصاره آبی رازیانه (۰، ۵، ۱۵، ۱۰ درصد) بودند. به منظور تهیه عصاره آبی، ابتدا بوته رازیانه در آن در دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد خشک شدند. سپس ۱۰۰ گرم پودر خشک شده در بشر ریخته و یک لیتر آب به آن اضافه گردید. بشرها به دستگاه شیکر منتقل و به مدت ۲۴ ساعت با سرعت ۱۲۰ دقیقه تکان داده شدند. پس از آن برای به دست آوردن غلظت‌های ۱۵، ۱۰، ۵ درصدی رازیانه، به ترتیب ۵، ۱۵، ۱۰ میلی‌لیتر از محلول مورد نظر را در استوک مدرج ریخته و حجم آن با آب مقطر به ۱۰۰ میلی‌لیتر رسانده شد. برای اعمال تیمارها تعداد ۲۵ عدد بذر چمن گندمی در هر پتری‌دیش حاوی یک عدد کاغذ صافی واتمن قرار گرفته و ۸ میلی‌لیتر از محلول مورد نظر با آب مقطر (به عنوان شاهد) به محیط پتری‌دیش اضافه گردید. برای ارزیابی آزمایش جوانه‌زنی، شمارش بذور جوانه زده به صورت روزانه و هر روز در یک ساعت معین انجام شد. در طول آزمایش، بذور در ± 22 ژرمیناتور و در دمای ۱ درجه سانتی‌گراد و رطوبت ۷۰ درصد قرار داده شدند. در این آزمایش صفت درصد جوانه‌زنی (۱۶)، وزن تر گیاهچه، غلظت مالون دی‌آلدئید گیاهچه (Valentovic و همکاران، ۲۰۰۶)، فعالیت آنزیم کاتالاز (۱۷)، فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز (۱۸) اندازه‌گیری شدند. درصد جوانه‌زنی بر اساس رابطه زیر محاسبه شد (۱۹).

$$\% \text{ جوانه زنی} = \frac{\text{تعداد بذور جوانه زده در دوره آزمایش}}{\text{کل بذورهای کاشته شده}} \times 100$$

یک بذر وقتی جوانه زده محسوب می‌شد که طول ریشه چه آن به ۳ میلی‌متر می‌رسید. برای تجزیه واریانس داده‌های آماری از نرم‌افزار SAS V۸.۸ استفاده شد. مقایسه میانگین داده‌ها به روش دانکن و در سطح احتمال ۵ درصد انجام گرفت.

سنجش غلظت مالون‌دی‌آلدئید

برای اندازه‌گیری غلظت مالون‌دی‌آلدئید از روش Heath and Parker استفاده شد. بر اساس این روش ۰/۲ گرم از بافت تازه برگ‌های توزین و در هاون چینی حاوی ۵ میلی‌لیتر تری‌کلرو استیک اسید (۱/۰) درصد ساییده شد. عصاره حاصل با استفاده از دستگاه سانتریفیوژ به مدت ۵ دقیقه در ۱۰۰۰ g سانتریفیوژ شد. سپس به ۱ میلی‌لیتر از محلول رویی، ۴ میلی‌لیتر محلول تری‌کلرو استیک اسید ۴۰ درصد که حاوی ۰/۵ درصد تیوباربتوریک اسید (TBA) بود، اضافه گردید. مخلوط حاصل به مدت ۳۰

دقیقه در دمای ۹۵ درجه سانتی‌گراد حمام آب گرم حرارت داده شد، و بلافاصله در یخ سرد شد و دوباره مخلوط به مدت ۱۰ دقیقه در ۱۰۰۰ g سانتریفیوژ گردید. شدت جذب این محلول به وسیله اسپکتروفتومتر (مدل PD-303، شرکت APEL، ژاپن) در طول موج ۵۳۲ نانومتر خوانده شد. برای محاسبه غلظت MDA از ضریب خاموشی معادل $1 \text{ cm}^{-1} \times 10^5 \times 1/56$ استفاده شد و نتایج حاصل از اندازه‌گیری بر حسب وزن تر بافت (نانومول بر گرم برگ تر) محاسبه گردید.

استخراج و اندازه‌گیری فعالیت آنزیم کاتالاز: برای

استخراج و اندازه‌گیری آنزیم کاتالاز از روش آبی (۲۴) استفاده شد. برای تهیه عصاره آنزیمی ۰/۱ گرم بذر انیسون با ۱/۵ میلی‌لیتر بافر استخراج شامل فسفات پتاسیم ۱۰۰ میلی‌مولار با اسیدیته برابر ۷/۸ EDTA، ۰/۱ میلی‌مولار و پلی‌وینیل پیرولیدون ۰/۱ مولار در هاون چینی درون ظرف یخ ساییده و همگن گردید. پس از آن محلول هموزن از دو لایه پارچه ململ عبور داده شد و عصاره حاصل در میکروتیوپ ریخته شد. میکروتیوپ‌های حاوی عصاره آنزیمی در ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه و دمای ۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ دقیقه در سانتریفیوژ یخچال-دار مدل Germany-Z200A. HERMLE سانتریفیوژ شدند. پس از سانتریفیوژ، از فاز میانی در زیر لایه لیپیدی برای اندازه‌گیری فعالیت آنزیم استفاده شد. سپس ۲/۸ میلی‌لیتر بافر فسفات دی‌سدیک (۵۰ میلی‌مولار) با اسیدیته برابر ۷، ۱۰۰ میکرولیتر عصاره آنزیمی و ۱۰۰ میکرولیتر آب اکسیژنه (۳۰ میلی‌مولار) ترکیب و برای اندازه‌گیری استفاده شد، سپس در طول موج ۲۴۰ نانومتر میزان کاهش جذب را در مدت ۶۰ ثانیه توسط اسپکتروفتومتر قرائت گردید. با توجه به ضریب خاموشی 0.394 بر میلی‌مول بر سانتی‌متر برای کاتالاز مقدار فعالیت آنزیم با واحد میلی‌مول بر گرم وزن تر بذر در دقیقه گزارش گردید.

اندازه‌گیری فعالیت آنزیم آمیلاز

اندازه‌گیری آنزیم آمیلاز با روش Karand (Mishra, 1976) با اندکی تغییرات انجام شد. مخلوط واکنش حاوی ۲۰۰ میکرولیتر پیروگالول (۱۰ میلی‌مولار)، ۲۰۰ میکرولیتر عصاره آنزیمی، ۲۰۰ میکرولیتر آب اکسیژنه (۴۰ میلی‌مولار) و ۲/۷۵۰ میلی‌لیتر بافر فسفات مونوسدیک (۲۵ میلی‌مولار) با اسیدیته برابر ۸/۶ است. فعالیت آنزیم پراکسیداز در طول موج ۴۲۰ نانومتر توسط دستگاه اسپکتروفتومتر خوانده شد و با توجه به ضریب

خاموشی $2/47 \text{ Mm}^{-1} \text{ cm}^{-1}$ بر گرم وزن تر بذر در دقیقه گزارش گردید (۱۰).

نتایج

درصد جوانه زنی، وزن تر گیاهچه، فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز

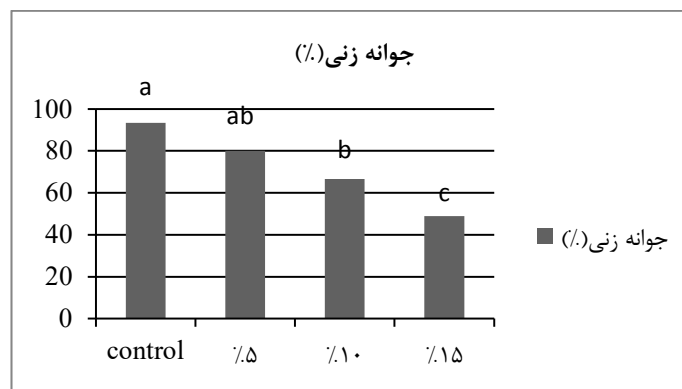
نتایج جدول (۱) نشان داد اثر تیمارهای آزمایش بر تمامی صفات اندازه گیری شده چمن گندمی در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. بیشترین تأثیر منفی بر درصد جوانه زنی چمن گندمی در غلظت ۱۵ درصد عصاره رازیانه

مشاهده گردید. و بالاترین درصد جوانه زنی هم در تیمار شاهد مشاهده شد که با تیمار ۵ درصد تفاوت معنی داری نداشت. با افزایش غلظت رازیانه، وزن گیاهچه چمن گندمی نیز کاهش یافت. بیشترین وزن تر در شاهد (۰/۱۱) و کمترین آن در غلظت ۱۵ درصد رازیانه (۰/۰۶) مشاهده شد. کمترین فعالیت آنزیمهای آلفا آمیلاز در غلظت ۱۵ درصد عصاره رازیانه مشاهده شد. بیشترین و کمترین میزان فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز به ترتیب در تیمار شاهد (۴/۵۳) نانو مول بذردر دقیقه) و عصاره ۱۵ درصد رازیانه (۱/۶۷) نانو مول بذر در دقیقه) مشاهده شد.

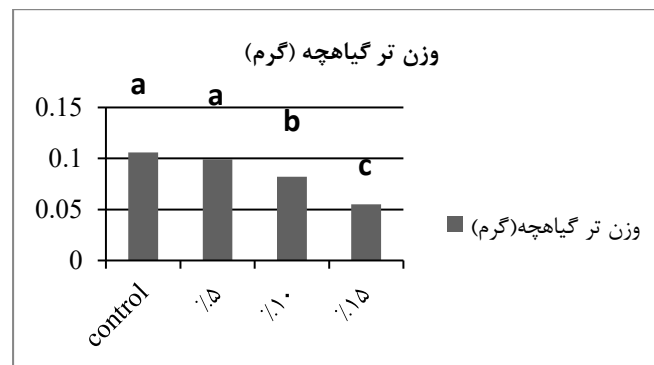
جدول ۱. مقایسه میانگین اثر غلظت‌های مختلف عصاره رازیانه بر صفات چمن گندمی

تیمار	جوانه زنی (درصد)	وزن تر گیاهچه (گرم)	غلظت مالون دی آلدئید (نانو مول بر گرم وزن تر)	فعالیت کاتالاز (میلی گرم جذب در دقیقه)	فعالیت آلفا آمیلاز (نانو مول بذر در دقیقه)
۰	۹۳/۳۳ ^a	۰/۱۰۶ ^a	۰/۰۲۴ ^c	۵/۳۷ ^a	۴/۵۳ ^a
۵	۸۰/۰۰ ^{ab}	۰/۰۹۹ ^a	۰/۰۲۷ ^c	۵/۳۳ ^a	۴/۱۳ ^{ab}
۱۰	۶۶/۶۷ ^b	۰/۰۸۲ ^b	۰/۰۷۹ ^b	۴/۴۷ ^b	۳/۷ ^b
۱۵	۴۸/۸۹ ^c	۰/۰۵۵ ^c	۰/۰۹۳ ^a	۴/۳۳ ^b	۱/۶۷ ^c

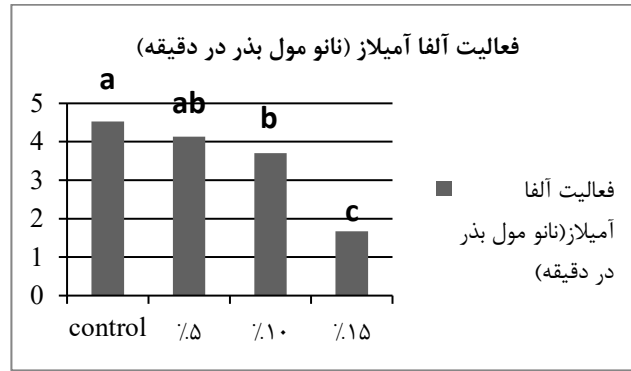
اعداد درای حروف مشترک فاقد تفاوت معنی داری در سطح احتمال ۵ درصد و به روش دانکن هستند.

نمودار ۱. اثر غلظت‌های مختلف عصاره رازیانه بر درصد جوانه زنی چمن گندمی

نمودار ۲. اثر غلظت‌های مختلف عصاره رازیانه بر وزن تر گیاهچه چمن گندمی

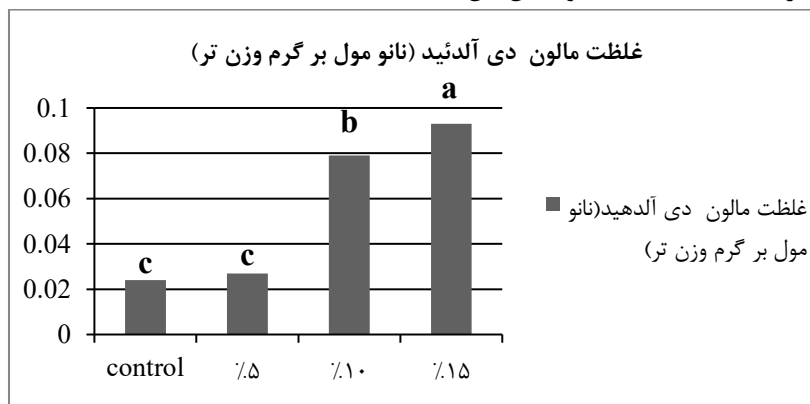
نمودار ۳. اثر غلظت‌های مختلف عصاره رازیانه بر فعالیت آلفا آمیلاز چمن گندمی

تیمار با تیمار غلظت ۱۰ درصد (۴/۴۷ میلی گرم جذب در دقیقه) تفاوت معنی دار نداشت. با توجه به نتایج به دست آمده می توان گفت با افزایش میزان غلظت عصاره رازیانه غلظت مالون دی آلدئید نیز افزایش معنی داری یافت. به عبارتی دیگر کاهش فعالیت آنزیم کاتالاز تحت تأثیر ترکیب‌های آللوپاتیک منجر به تخریب غشاء سلولی، افزایش غلظت مالون دی آلدئید و کاهش فعالیت آنزیم آلفا شد (جدول ۱).

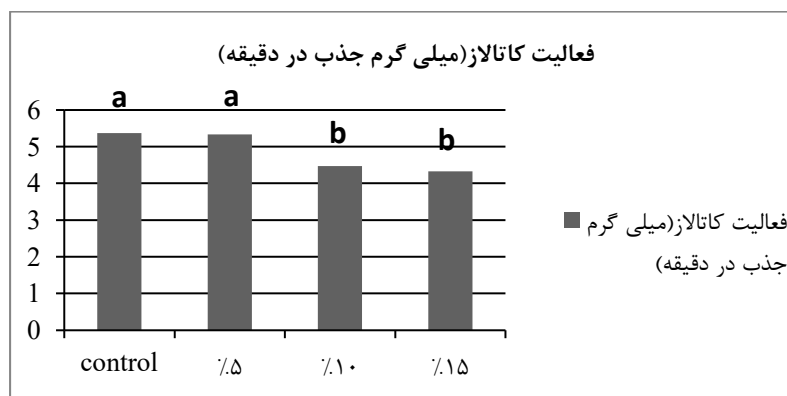
غلظت مالون دی آلدئید و فعالیت آنزیم کاتالاز

نتایج جدول نشان داد افزایش غلظت عصاره رازیانه سبب افزایش تخریب غشاهای سلولی و افزایش غلظت مالون دی آلدئید بافت گیاهچه چمن گندمی شد. بیشترین غلظت مالون دی آلدئید بافت گیاهچه در عصاره ۱۵ درصد به میزان ۹۳٪ (نانو مول بر گرم وزن تر گیاهچه) مشاهده شد.

نتایج جدول ۱ بیانگر کاهش فعالیت آنزیم آنتی اکسیدانت کاتالاز تحت تأثیر افزایش غلظت عصاره رازیانه شد. اگرچه کمترین میزان فعالیت این آنزیم در غلظت ۱۵ درصد (۴/۳۳ میلی گرم جذب در دقیقه) مشاهده شد و لیکن این

نمودار ۴. اثر غلظت‌های مختلف عصاره رازیانه بر غلظت مالون دی آلدئید چمن گندمی

نمودار ۵. اثر غلظت‌های مختلف عصاره رازیانه بر فعالیت کاتالاز چمن گندمی

امروزه به دلیل کشت ممتد گیاهان زراعی و استفاده از مواد شیمیایی مختلف از یک طرف، و از طرف دیگر توسعه سطح زیر کشت و تغییر اندک در میزان برداشت، از لحاظ اقتصادی و زیست محیطی با مشکل روبه رو شده ایم، از این نظر صفات فیزیولوژیکی که می توانند باعث حصول حداکثر عملکرد در واحد سطح شوند اهمیت دارند. استفاده بی رویه سموم کشاورزی و مقاوم شدن علف های هرز به سم و به وجود آمدن گیاهان هرز جدید با مواد آلوپاتیکی جدید در محیط کشت گیاهان زراعی باعث کاهش عملکرد محصول در واحد سطح شده اند؛ و اکوسیستم کشاورزی را به سمت ناپایدار شدن گرایش می دهند.

اثر بازدارنده عصاره یا بقایای برخی گیاهان بر جوانه زنی و رشد گیاهان دیگر توسط سایر محققین نیز گزارش شده است به طور مثال در تحقیقات مختلف نشان داده شده است که پدیده آلوپاتی در مراحل اولیه رشد تأثیرات منفی شدیدی روی گیاهچه می گذارد بنابراین می توان چنین استنباط نمود که در اوایل رشد به دلیل ضعیف بودن گیاه هدف، اثرات آلوپاتی می تواند روی فرآیند رشد و نمو که سر منشاء تقسیم و تمایز سلولی است غلبه کرده و آن را مختل نماید. دانش دگرآسیبی در سال های اخیر توانسته توجه گیاه شناسان، محققان شیمی گیاهی و علم باغبانی را به خود جلب کند. خصوصیات دگرآسیبی گیاهان عامل مهمی در تولید علف کش طبیعی است. تحقیقات سال های اخیر خصوصیت های دگرآسیبی گیاهان را ثابت می کند. یکی از روش های بررسی توانایی بالقوه ترکیب های دگر آسیب از طریق آزمایش تأثیر آن ها بر جوانه زنی و حیات بذر است. پژوهش های مختلف از اثر مواد دگر آسیب بر جوانه زنی بذر گیاهان زراعی و علف های هرز انجام گرفته است. آلفا آمیلاز از آنزیم های تجزیه کننده نشاسته ای است که در تجزیه گیاهان آلی نقش با اهمیتی را بر عهده دارد (۲۰). نتایج مطالعه اخیر نشان داد که اثر آلوپاتیکی عصاره رازیانه در غلظت های مورد آزمون سبب کاهش جوانه زنی بذر چمن گندمی شد. به طوری که در بالاترین غلظت عصاره رازیانه به میزان ۴۴ درصد نسبت به شاهد، جوانه زنی این علف هرز کاهش یافت. شاخص های فیزیولوژیک چمن گندمی به میزان به نسبت بیش تری تحت تأثیر عصاره رازیانه قرار گرفتند. نتایج نشان داد افزایش عصاره رازیانه منجر به کاهش فعالیت آنزیم های آلفا آمیلاز و کاتالاز گردید که کاهش فعالیت کاتالاز منجر به افزایش تخریب غشاء های سلولی و افزایش غلظت مالون دی

آلدئید شد. نتایج این پژوهش نیز نشان داد که گیاه رازیانه دارای پتانسیل آلوپاتیکی در کنترل علف هرز چمن گندمی است.

تعداد زیادی از تحقیقات نشان دادند که بقایای گیاهان (به خصوص گونه های هرز) از طریق آزاد کردن مواد آلوپاتی در محیط کشت روی رشد و توسعه سایر گیاهان به خصوص گیاهان زراعی مؤثر هستند (۲۱). چنین گزارشی با مطالعه اخیر مطابقت دارد. نتایج تحقیق Thompson و همکاران، (۲۱) نشان داد که عصاره آبی آفتابگردان با تخریب غشاء سلولی و کاهش فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز در بذر سورگوم سبب کاهش درصد جوانه زنی و رشد گیاهچه این علف هرز شد (۲۲) بیان نمودند که تخریب غشای سلولی در گیاهچه های خردل وحشی تحت تأثیر بقایای آفتابگردان ناشی از کاهش فعالیت آنزیم کاتالاز در گیاهچه خردل وحشی بود. این نتایج با مطالعه اخیر هم سویی دارد.

پدیده آلوپاتی اغلب با کاهش رشد و نمو در گیاهان بیش تر از آنچه که رقابت برای نور و مواد غذایی می تواند باعث شود، می گردد. در پژوهش های متعددی ثابت شده است که علف های هرز در استفاده از این پدیده توانایی بالایی دارند و با تغییر شرایط محیطی به نفع خود سبب کاهش کمی و کیفی عملکرد گیاهان می شود. در واقع پدیده آلوپاتی از دو جهت برای پژوهشگران اهمیت دارد یکی به حداقل رساندن اثرات منفی آلوپاتی بر رشد و عملکرد گیاهان زراعی و دیگری بهره گیری آن برای مدیریت علف هرز.

نتیجه گیری

به طور کلی نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد با افزایش میزان غلظت عصاره رازیانه غلظت مالون دی آلدئید نیز افزایش معنی داری یافت. به عبارتی دیگر کاهش فعالیت آنزیم کاتالاز تحت تأثیر ترکیب های آلوپاتیکی منجر به تخریب غشاء سلولی، افزایش غلظت مالون دی آلدئید و کاهش فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز شد.

1. Agrawal, S.,R.K. Sairam., G.C.Srivasta, A. Tyagi and R.C. Meena. 2005. Role of ABA, Salicylic Acid, Calcium and hydrogen peroxide on antioxidant enzymes induction in wheat seedling. *Plant Science*. 169: 559-570.
2. Bhadoria, P. (2011). Allelopathy: A natural way towards weed management. *American Journal Of Experimental Agriculture*. 1(1):7-20.
3. ell Moral, R., Willis, R. J., Ashton, D. H., 1978. Supression of coastal heath vegetation by Eucalyptas baxteri. *J. Botany*. 26: 203-219-
4. Inderjit, W. J., Duke, S. O. (2003). Ecophysiological aspects of allelopathy. *Planta*.217(4):125-132
5. Fatemeh Sefidkan, Quantitative and qualitative study of *Foeniculum vulgare* fennel in different stages of growth, *Research on Medicinal and Aromatic Plants of Iran*, 2001, No. 10, 104.
6. Samsam Shariat, S.H. (2007); Selection of medicinal plants. Mani Publications.
7. Omidbeigi, Reza, Approaches to the production and processing of medicinal plants, Volume 2, Mashal Publications, 1997, Page: 346
8. Indearjit, D., Keating, K.I.(1999). Allelopathy: Principles, proccdures, processos and promises for biological control. *Advances in Agronomy*, 67: 141-231.
9. Kohli, R.K., Singh, H.P., Batish, D. R. (2001). The allelopathy in sustainable agriculture and forestry. *Allelopathy In Agroecosystems*. 63-104.
10. Kruse, M., strandberg, M., Strandberg, B., 2000. Ecological Effectsor Allelopathic plants- Review. *National Environmental Research Institute*. 315: 60-70
11. Lamoureux, S. and Koning, R., 2004. The allelopathic potential of Apiaceae seeds upon germination of lettuce. <http://www.koning.ecsu.ctstateu.edu/research/allelopathy.html>.
12. Mahmood, K., Malik, K. A., Sherkh, K. H., Hussain, A., Lodhi, M. A. K. 1999. Allelopathic potential of weed species invading kallar grass (*Leptochloa Fusca*) in saline agricultural lands. *Pakistan Journal of Allelopathy* 31(1):137-149.
13. Narwal, S.S. and Tauro, P., 1996. Allelopathy in pests management for sustainable agriculture. *Preceding of the International Conference on Allelopathy, Vol. I, New Delhi, India, 5 Septembe*: 67-76.
14. Narwal, S.S., Tauro, P.(1996). Allelopathy in pests management for sustainable agriculture. *Scientific publishers.Jodhpour.India*.
15. Orzak,k., R. Bogotak. And C.Bailly. (2003). Inndution of oxidative stress by sunflower allelopathic during germination of Mustard seed. *Abstract of third conference of allelopathy. Japon*, pp: 159-11.
16. Rashid Mohassel, M.H. Najafi, A. Akbarzadeh, MD (2006); *Biology and Weed Control*, Ferdowsi University of Mashhad Press.
17. Rice, E.L.(1995). *Biological control of weeds and plant disases*. University of oklahoma Press: Norman and London, 440p.
18. Rizvi, S. J. H., Tahir, M. , Rizvi, M., Kohli, R. K .,Ansari, A., 1999. Allelopathic interactions in Agroforstry systems. *J. plant Sciences*. 18: 773-779.
19. Rizvi, S. J. H., Tahir, M. , Rizvi, M., Kohli, R. K .,Ansari, A., 1999. Allelopathic interactions in Agroforstry systems. *J. plant Sciences*. 18: 773-779.
20. Scott, S.J., R.A. Jones and W.A. Williams. (1984). Review of data analysis methods for seed germination. *Crop Science*. 24:1192-1199.

21. Thompson L U, Robb P, Serraino M, Mammalian lignanproduction from various foods. Nutr Cancer 16,1991; 43-52
22. Valentovic, P., M. Luxova, L. Kolarovi and O.Gasparikora.2006. Effect of osmotic stress on compatible solutes content, memberane stability and water relation in two maize. Plant Soil Enviroment.52 (4):186-191.
23. Kar, M.E. and Mishra, D. (1976). Catalase, peroxidase and polyphenoloxidase activities during rice leaf senescence. Plant Physiology, 57: 315–319.

